

chia requisitū est, ut unus rerum potiatur: quandoquidem Regnum nō capit duos, Senec. in *Thyeste*. & socium ferre, nec Regna, nec Tædæ sciunt. Idem, in *Agamemnon*. Quod elegantissimè exprimunt Itali in hunc modum: *Amore e signoria, non vogliono compagnia*. Et Ovidius, li. 3. de arte amandi: *Non benè cum sociis, Regna Venusque manent*. Si tamen ulla necessitas cogit, Imperantes multiplicari, plures satius est præfici quàm duos. Triumviratus enim Pompeij, Crassi & Cæsaris, Plutarch. in *Crass*. Lepidi item, Antonij & Augusti, Dion. in *August*. tam diu stabilis fuit, quàm diu duorum similtates, tertij auctoritas repressit.

V. De eadem propè formulâ Imperium est, quòd duo pluresve in unâ ditione commune habent; sicut in Germania ubique inter Magnates frequentissimum existit. *Gesamte/ zwey/ drey/ oder mehr herrige herrschafften/ so etliche vom Adel vndereinander/ oder mit einem höhern Standt gemain haben*. Gail. lib. singul. de pignorat. observ. 20. per *Discurs* ubi scribit, requiri omnium consensum, & potiozem esse cōditionem prohibentis. Hincque esse, ut cū agitur inter socios de commodo Jurisdictionis, neuter in solidum, nec unus suo nomine sine alio, Jurisdictionem exercere possit. Et socios alicujus territorij, aut castri, quæ pariter possident pro indiviso; super exercitio Jurisdictionis inter se convenire debere, ut vel simul, vel alternis annis, *Ein Jahr vmb das ander/ exercean Jurisdictionem* (quod & arridet Camillo Borello, tract. de Magistrat. Edict. lib. 1. cap. 1. num. 158. &c. Nec hîc prævalere illud, quod à parte majore adprobatur: cū quipè territoria talia, communia sint pluribus, ut singulis; non ut universis: vide etiam omninò Covarruv. pract. quæst. 40. Modest. Pistor. part. 2. quæst. 86. Jacob. Wernh. Kyllinger, de Ganerbinat. Discurs. 8. Hacque ratione inter hosce Condominos & Optimates in Aristocratiâ, magna differentia existit. Et fuit illustre Condominatus exemplum olim, inter Galliæ & Hispaniæ Reges, cū pro indiviso possederunt Regnum Neapolitanum. Afflict. decis. 403. num. 1. &c. Et insuper in casu talium Condominorum neutri quoque in alterum cōpetit Jurisdictio; impares licet inveniantur, tituli respectu. Et ita nec unus ex Condominis castri alterum punire potest, sed recurri debet ad superiorem. Johannes Petrus Surdus consil. 47. Nicolaus Betsius, de pact. familiar. Illustr. cap. 8. fol. 447. Etenim par in parem imperiū non habet: & nec de jure debet quis per suum superiorem subijci pari, nec ei infeudari, quia etiam asinus intumescit, cū videt se apprehendi à suo pari. Nevizan. consil. 12. nu. 58. inter consilia Bruni. Dicit item Baldus, in l. heres per servum, ff. de adquir. hered. post Oldradū, quod